KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. oktober 1989

om nederlandsk støtte, som finansieres gennem afgifter opkrævet af Produktschap voor veevoeder

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(90/188/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1117/78 af 22. maj 1978 om den fælles markedsordning for tørret foder [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2275/89 [2], særlig artikel 9, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter,

efter i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger [3], og

ud fra følgende betragtninger:

I

Som følge af en skriftlig forespørgsel (QE 1532/85) fra et medlem af Europa-Parlamentet anmodede Kommissionen de nederlandske myndigheder om i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, at give alle fornødne oplysninger om produktschappen.

Erhvervsorganisationerne har eksisteret i Nederlandene i 30 år med hjemmel i Wet op de Bedrijfsorganisatie af 14. februar 1950 (lov om virksomhedsorganisation). Det drejer sig om en rammelov, som åbner mulighed for, at der efter anmodning fra erhvervskredse oprettes hoofdbedrijf-, bedrijf- og produktschappen.

Hoofproduktschappen og produktschappen kan oprettes til fordel for to eller flere virksomhedsgrupper, som, med hensyn til visse produkter eller produktgrupper, udøver forskellige funktioner i økonomien (vertikal organisation). Hoofdbedrijfschappen eller bedrijfschappen kan oprettes til fordel for virksomheder, der i økonomien udøver samme funktion eller en tilknyttet funktion (horisontal organisation).

Den pågældende minister kan på møder organiseret af bestyrelsen for et produktschap eller hoofdproduktschap lade sig repræsentere af én eller flere personer, som han eller hun har udpeget.

Disse repræsentanter for ministeren har forhandlingsret uden stemmeret. Hvis en forordning eller en anden beslutning kræver den eller de pågældende ministres godkendelse, kan en sådan godkendelse kun afslås, hvis den pågældende beslutning er i strid enten med loven eller almenhedens interesse.

Erhvervsorganisationerne finansieres ved hjælp af afgifter (heffingen) på de forskellige produktions-, forarbejdnings- og afsætningstrin. De forordninger, som organisationerne udsteder om disse afgifter (Heffingverordeningen), gælder for alle virksomheder, hvis aktiviteter berøres af de enkelte organisationer. Afgifterne er obligatoriske; betalingsvægring medfører sanktioner. Afgifterne må derfor betragtes som skattelignende afgifter.

Det drejer sig dels om generelle afgifter (algemene heffingen), dels om specifikke afgifter (specifieke heffingen). Førstnævnte afgifter går til finansiering især af organisationens administrationsomkostninger, mens de sidstnævnte går til finansiering af specifikke udgifter såsom støtte til forskellige formål.

Disse skattelignende afgifter opkræves på de forskellige afsætningstrin, nemlig ved direkte salg fra producent, salg gennem auktion, grossister og detailhandlere, samt forarbejdningsvirksomhedernes salg af forarbejdede produkter. De forordninger, som afgifterne indføres ved, kan eventuelt også indeholde bestemmelser om afgifter på importerede produkter.

II

1. Efter brevveksling mellem Kommissionen og de nederlandske myndigheder meddelte Kommissionen ved skrivelse af 23. december 1986 til den nederlandske regering at den havde besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, idet Kommissionen ikke rådede over tilstrækkeligt med oplysninger til at kunne fastslå, at den pågældende støtte kunne omfattes af undtagelserne i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 2 og 3. Som led i denne procedure anmodede Kommissionen derfor om yderligere oplysninger om:

— støttefinansieringsmåden via skattelignende afgifter, for at det kan afklares, om disse afgifter skal betragtes som afgifter med samme virkning som told eller diskriminerende nationale afgifter, eller hvorvidt denne ordning, når afgifterne kombineres med den støtte, som de finansierer, er forenelig med kravene i Traktatens artikel 92

[1] EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 1.
[2] EFT nr. L 218 af 28. 7. 1989, s. 1.
[3] EFT nr. C 115 af 30. 4. 1987, s. 5.

— selve støtten, for at det kan afklares, om den på grund af formålet kan betragtes som forenelig med det fælles marked ifølge Traktatens artikel 92.

Kommissionen har endvidere opfordret de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

2. De former for støtte, der er omhandlet i denne beslutning, anvendes til finansiering af forskning og undersøgelser vedrørende :

— slagtekalves ernæring og sundhed (støtte nr. 74 — sag nr. NL/XXX/15-00/002/00 i den ændrede og kompletterede fortegnelse, som de nederlandske myndigheder sendte til Kommissionen ved skrivelse af 15. april 1987 nr. SG(87)A/4859)

— foderværdien af foder og råvarer til fremstilling af foder samt disse produkters indhold af uønskede stoffer (støtte nr. 75 — sag nr. NL/XXX/15-00/003/00)

— husdyrs velfærd (støtte nr. 76 — sag nr. NL/XXX/15-00/008/00)

— overskuddet af animalsk gødning i forhold til fodermængden (støtte nr. 77 — sag nr. NL/XXX/15-00/011/00).

Disse fire støtteforanstaltninger finansieres via afgifter, der pålægges såvel nationale som importerede produkter. Afgiften udgjorde i 1986 :

— 0,05 hfl. for foderkager fremstillet på basis af gluten, kornaffald, animalske proteiner, tørret roepulp, maniok, søde kartofler, græs-, kløver- og lucernemel samt citruskvas. For tørrede foderblandinger af planter skal der betales en tillægsafgift på 0,11 hfl./100 kg

— 0,24 hfl./100 kg for mælkeerstatningspulver.

Afgifterne opkræves således :

— for importerede produkter :	ved import på basis af fakturaen
— for indenlandske produkter :	i første salgsled, altså ved producentens salg til brugeren.

Provenuet af de i opkrævede afgifter udgjorde (1) :

1985

Sag nr. 74

(i hfl.)

Afgifter opkrævet for indenlandske produkter :	910 000
Afgifter opkrævet for importerede produkter :	40 000
I alt	950 000

For 1986 anslås afgifterne til : 575 000 hfl.

Sag nr. 75

(i hfl.)

Afgifter opkrævet for indenlandske produkter :	270 000
Afgifter opkrævet for produkter importeret fra tredjelande :	601 000
Afgifter opkrævet for produkter importeret fra andre medlemsstater under hensyntagen til restitutionen ved genudførsel :	75 000
I alt :	796 000

Sag nr. 76

(i hfl.)

Afgifter opkrævet for indenlandske produkter :	197 000
Afgifter opkrævet for produkter importeret fra tredjelande :	403 000
Afgifter opkrævet for produkter importeret fra andre medlemsstater under hensyntagen til restitutionen ved genudførsel :	50 000
I alt :	550 000

For 1986 anslås afgifterne til : 500 000 hfl.

Sag nr. 77

(i hfl.)

Afgifter opkrævet for indenlandske produkter :	430 000
Afgifter opkrævet for produkter importeret fra tredjelande :	827 000
Afgifter opkrævet for produkter importeret fra andre medlemsstater under hensyntagen til restitutionen ved genudførsel :	97 000
I alt :	1 160 000

For 1986 anslås afgifterne til : 1 000 000 hfl.

Beløbet er blevet anvendt til finansiering af en række foranstaltninger vedrørende ydelse af støtte gennem Produktschap voor veevoeder, herunder de i denne beslutning omhandlede :

(i hfl.)

Sag nr. 74	1985	508 000
	1986	425 000
Sag nr. 75	1985	990 000
	1986	853 000 (overslag)
Sag nr. 76	1985	430 000
	1986	500 000 (overslag)
Sag nr. 77	1985	810 000
	1986	PM.

(1) *Kilde :* Ændret og kompletteret opgørelse, som de nederlandske myndigheder sendte til Kommissionen ved skrivelse af 15. april 1987 (dok. nr. SG(87)A/4859).

III

De støtteforanstaltninger, der finansieres af Produktschap voor veevoeder, vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencevilkårene, jf. Traktatens artikel 92, stk. 1, ved at begunstige den pågældende sektor. Eftersom støtten fremmer den pågældende sektors udvikling, uden at den pågældende samhandel ændres således, at den bliver i strid med almenhedens interesse, skulle den egentlig kunne omfattes af undtagelsen i Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Dette er imidlertid ikke tilfældet, fordi støtten finansieres af afgifter, der pålægges produkter importeret fra de øvrige medlemsstater.

Efter den ved Domstolen for De Europæiske Fællesskaber gældende retspraksis udgør finansieringen af statsstøtte via obligatoriske afgifter en væsentlig del af en sådan støtte, og ved vurderingen af støtten må der efter fællesskabsretten foretages en undersøgelse af såvel støtten som dens finansiering.

Selv om støtten til forskning kan accepteres, både hvad angår form og mål, har finansieringen via skattelignende afgifter, der også pålægges importerede EF-produkter, efter Domstolens retspraksis (1) således, ud over støtteeffekten, også en beskyttende virkning.

Selv om forskningsinstitutterne stillede forskningsarbejdet til rådighed for eventuelle interesserede i de øvrige medlemsstater, ville dette ikke nødvendigvis medføre, at alle kunne få virkelig del i og lige stort udbytte af disse fordele, for selv om der ikke ville ske forskelsbehandling på det normative plan, ville de nederlandske erhvervsdrivende i praksis ifølge sagens natur være gunstigere stillet.

Forskningsarbejdet bygger på nationale specialiseringer, behov og lakuner. Desuden skal det tilføjes, at de erhvervsdrivende i de øvrige medlemsstater ofte direkte eller indirekte via finansielle bidrag til tilsvarende nationale forskningscentre afholder udgifterne til tilsvarende forskningsarbejde, og det er derfor ikke nødvendigt for dem at få kendskab til de nederlandske institutters resultater.

Den i II.2 omtalte forskningsstøtte kan derfor på grund af finansieringsmåden ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet og bør derfor afskaffes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den nederlandske regering kan ikke længere yde forskningsstøtte til undersøgelser vedrørende slagtekalves ernæring og sundhed, foderværdien af foder og råvarer til fremstilling af foder samt disse produkters indhold af uønskede stoffer, husdyrs velfærd og overskuddet af animalsk gødning i forhold til fodermængden via Produktschap voor veevoeder (sag nr. NL/XXX/15-00/002/00, NL/XXX/15-00/003/00, NL/XXX/15-00/008/00 og NL/XXX/15-00/011/00 i den ændrede og kompletterede opgørelse knyttet som bilag til skrivelse af 15. april 1987 fra de nederlandske myndigheder til Kommissionen), medmindre finansieringsmåden ændres således, at produkter importeret fra de øvrige medlemsstater ikke længere pålægges afgifter.

Artikel 2

Den nederlandske regering underretter senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. oktober 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) Dom af 26. 6. 1970 i sag 47/69, Sml. 1970, s. 73.